

KALANDER (1) *sb m*

Oba a jasne; tekst nie oznacza é.

A sg kalander, [kalandra.]

Sł stp brak, Sł stp nazw os notuje, Cn brak, Linde XVI w.

1. *bot. Prawdopodobnie Calendula officinalis L.; nagietek lekarski, roślina ozdobna, użytkowa i lecznicza z rodziny złożonych (Compositae); między innymi posiada właściwości barwierskie: Málterią/ Kálánder brác ná plát Szárłatny/ Tym pilnie twarz poćierác/ będzie człek vdátny. PaxLiz D2.*

2. *[Czapla: Miedzy ptáítwem theż/ tych rzeczy nie maćie ieść [...]. Puhaczá/ [...] Rarogá/ y Kálándrá [Soyki BibRadz, BudBib] według rodu iego [charadrion iuxta genus suum]/ Dutká też y Niedoperzá. Leop Lev 11/19 (Linde).]*

Synonim: 2. czapla.

MM